

Kabbalah and Segulos Today- What need a Hechsher?

Show# 98 | December 24th 2016

בית הלוי פרשת וישלח (לב, יב)

הצילני נא מיד אחי מיד עשו. יש להבין אחרי כי לא היה לו רק אח אחד למה הוצרך לומר מיד עשו ובאמרו מיד אחי כבר מבואר בקשתנו. ועיין בזוהר (ח"א קס"ט ע"א) על הפסוק וז"ל מכאן מאן דצלי צלותא דבעי לפרשא מיליה כדקא יאות כו' מיד אחי ואי תימא קרבין אחרנין סתם אחין איקרון מיד עשו בגין לפרשא מיליה כדקא יאות. אמנם אכתי יש להבין אמרו שני פעמים מיד אחי מיד עשו והי' סגי לומר באומרו מיד אחי עשו. ויש לפרש הכוונה דיעקב בהודעו דעשו בא לקראתו הבין דלא ימלט מאחד משני האופנים, או דעשו ילחם עמו וירצה להורגו, או דיתרצה עמו וישב מאפו וישב עמו בשלוח ואחיה כשני אחים, ומשני האופנים הללו נתיירא יעקב, דגם טובתו ואהבתו של עשו רעה היתה אצל יעקב, ועל אלו שני האופנים אמר הכתוב ויירא יעקב מאד ויצר לו דאמר ויירא על ספק שמא יהרגנו וייצר לו על הספק שמא יתקרב לו. וזהו שביקש על הני שני אופנים הצילני נא מיד אחי מיד עשו שאיננו רוצה בו לא לאח ולא לעשו וביקש שיצילו משני ידים הללו. ונתקבלה תפלתו, דבתחילה היה בדעת עשו להרגו והקב"ה הצילו מידו, ואח"כ כשנתרצה לו ביקש להיות עמו ביחד ואמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך ויהיו שניהם ביחד, והוא דחה אותו בדברים וניצל גם בזה ממנו וכמו שאמר הכתוב וישב עשו ביום ההוא לדרכו שעירה, השמיענו הכתוב דבאותו יום עצמו נפרד עשו ממנו והלך לדרכו ולא נתעבב אפילו יום אחד עמו וכבקשתו. וכבר ראיתי במפרשים שנתקשו על דברי הכתוב וישב עשו ביום ההוא לדרכו דמאי אשמועינן הפסוק דבאותו יום שב לדרכו ולפי הנ"ל מבואר היטב:

נשמת חיים (ברלין) דרשות עמ' 20

כל גוים סבבוני וגו', סבבוני גם סבבוני וגו' סבבוני כדבורים וגו'. יש להבין את הד' סיבובים. גם מהו ההפרש בין סבבוני לסבבוני. והנה נאמר בהגדה שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו כו', ולפי חוקי הלשון היה לו לומר אלא כלם עומדים כו' התיפך מאחד.

והענין בזה, שידוע שמאז שנאת הדת בימי אברהם אבינו, נמשכת השנאה בכל דור לבניו אחריו, והשונאים משתמשים בשני האמצעים, אם להתנכל ע"י גזרות קשות להעביר ישראל מדתו, ואם באמצעות של הארת פנים להטיב עמנו בכל הטוב. הממציא את השיטה הראשונה היה פרעה שגזר לענות את בני ישראל בעבודת פרך וגם להשליך כל בן הילוד היאורה, כדי שתאלצנה בנות ישראל להתחתן עם המצריים. אבל לא הועיל להם כלום, שכ"כ היו בני מצוינים שם, שגם לא החליפו לא את שמותם ולא את לשונם. ויצעקו אל הא' מעבודה קשה

וישמע וגו'. הממציא את השיטה השניה היה בלעם הרשע שאמר לבלק (במדבר כ"ד י"ד) לכה איצעך "לעשות דבר" אשר יעשה העם הזה לעמך וגו' ר"ל דבר שיעשה את העם הזה שיהיו לעמך. והעצה הזאת כן הצליחה בידם ככתוב ויצמד ישראל לבעל פעור וגו' (במדבר כ"ה ג') ונפל מהם רב. גם היתה שיטת איוב שהיה מיועצי פרעה לעמוד מנגד לא לדרוש שלומם וטובתם, וגם לא רעתם.

וזה שאומרים ולא אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו, שלא בשיטה אחת ובדבר אחד עומדים עלינו לכלותינו, אלא שבכל דור ודור ממציאים שיטות חדשות כדי לעשות כליה ח"ו בבית ישראל, וכל חפצם רק לכלותינו. אבל השי"ת כבר הבטיח לנו בתורתו כי לא תצלח בידם כל מזימותיהם, כאמור בפ' בחקתי ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים (ויקרא כ"ז מ"ד) בין שכוונת השונאים היא לכלותם, ובין שהכוונה היא כדי להפר בריתי אתם שיאירו פניהם לבניי שעי"ז תופר בריתי אתם, ואומר כי ביד חזקה אמלוד עליהם וגו'.

מגן אברהם ריש סימן תרע

נוהגין הנערים העניים לסבב בחנוכה על הפתחים ובס' חנוכה הבית כ' טעם לזה:

תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף קטז עמוד א

דרש ר' פנחס בר חמא: כל שיש לו חולה בתוך ביתו, ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים, שנא': חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה.

רב שמואל בן חפני גאון עה"ת פ' וישב (לח, כח)

ואמרו: ותקח המילדת ותקשר על ידו שני, כפי שקבע בנוסח והוא אמרו זה יצא ראשונה, ומשום שהוא סימן ההצלה והישועה, וכמו שהוא אומר (יהושע ב, יח): את תקות חוט השני הנה תקשרי¹⁶. ומשום שמחילת העוונות נמשלה לזה כאמרו (ישעיה א, יח): אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו¹⁷ וג'. ואמרו: זה יצא

ברית מנוחה עמוד עב

ל"ו . קבלה יהיה בידך שהשנה
התשיעית ליובל שנה מובחרת, חדש
הט' חדש טוב מן הטובים וחדש רצון,
ויום הט' לחדש מן המובחר שבכל
החדש, ושעה תשיעית של יום שעה
טובה ומובחרת משעות היום, וכסדר
הזה למעלה בין העליונים התשיעית
היא המובחרת, כי גלגל הט' יותר

שו"ע יורה דעה - סימן קיג סעיף ט

אם בישלו עובדי כוכבים כמאכל בן דרוסאי וגמרו ישראל, יש לאסור, אלא אם כן הוא ערב שבת או ערב יום טוב או שיש הפסד מרובה בדבר. ויש מתירין בכל ענין, (טור בשם הרא"ש ור"ן ור"ף ומהר"ם ואו"ה וסמ"ק סימן שכ"ג שר' יקר עשה כן מעשה וכ"ה בכל בו וכ"פ בסה"ת ומרדכי ואגודה פא"מ ורא"ה בס' ב"ה וסמ"ג דף נ"ז ע"ב ושכן קבל מר"י ור' ירוחם נ"ז ח"ז שכן הסכימו רוב הפוסקים ולא כדת השיג הב"י בב"ה אר' ירוחם בזה עיין שם) וכן נוהגין: